

[Ib Christensen]

omkring taburetterne stiller retsforbundet krav om en bred og ansvarlig samarbejdsregering, hvor intet krav om enstemmighed mellem partierne lammer den stabilitet og handlekraft, landet har brug for i regeringsledelsen.

Hvad Danmark har brug for i denne velfærdstruende situation, som en totalt forfejlet politik under ugunstige konjunkturer har bragt os i, er samling om en ny politik, som alle befolkningsgrupper kan have tillid til. En sådan politik kan ikke skabes af partier, der gør sig til håndlangere for organisations- og andre særinteresser, men kun af partier, der sætter helhedens vel og folkets fælles interesser over alt andet. Retsforbundet er parat til i det nye folketing at samarbejde med alle partier af god vilje om sådan en politik.

Men der må nye former for samarbejde til her i tinget. Vi har erfaret, at mindretalsregeringer ikke er lykken, bevæget sig som de har fra kriseforlig til kriseforlig. Vi har erfaret, om ikke før så nu, at flertalsregeringer heller ikke er lykken, lammet som de er af et enstemmighedskrav omkring alt fra A til Z. Derfor var SV-regeringen en fallit, og derfor var VKR-regeringen en fiasko. Den løsning, vi derfor må stræbe henimod, er en ændring af de parlamentariske samarbejdsvaner, hvor man danner brede samarbejdsregeringer, men hvor man ikke nødvendigvis kræver enstemmighed mellem partierne om alle beslutninger. Kun derigennem kan vi få et system, der forener politisk stabilitet med beslutningskraft.

Det tør nok antydes, at den økonomiske situation med 205.000 arbejdsledige næste år, med 260.000 arbejdsledige i 1983, med til den tid en udenrigsgæld på 100 mia kr. og et betalingsbalanceunderskud på 20 mia kr. i allerhøjeste grad må kræve samarbejdsvilje her i folketinget. Retsforbundet har opstillet et økonomisk-politisk saneringsprogram, som der vil komme nærmere detaljer om i de kommende dage, men jeg skal her ridse nogle af de vigtigste ting op.

Vi må som nævnt frigive kronen, så vi kan få en omgående gunstig virkning for erhvervenes konkurrenceevne. Vi må udtræde af det såkaldte EMS-system og de EF-bindinger, det indebærer, og som har betydet en reel opskrivning af den danske krone, med forringet konkurrenceevne for eksporterhvervene og de importkonkurrerende erhverv.

Vi kan også nævne skyggesider inden for EFs handels-, erhvervs- og landbrugspolitik, som vi må vende os imod. Det er klart, at en sådan politik kan indebære nogle inflationsvirkninger umiddelbart, så derfor må den følges op med følgende: en jordværdistigningsafgift, som inddrager de samfundsskabte værdistigninger på jord og dermed stopper en farlig inflationskilde, skaber større social retfærdighed i fordelingen af de offentlige byrder, og som kan lede opsparing og investering til aktiv anbringelse i stedet for til passiv spekulation. Vi må også have sat en stopper for spekulationen i ejerlejligheder i det ældre boligbyggeri, og vi må have nedtrappet alle boligsubsidier, som ikke har en egentlig social karakter.

Vi må på denne baggrund også have en skattereform, en reform af indkomstbeskatningen med en vidtgående fradragssanering, med bekæmpelse af skatteunddragelser og med de fradrag, der bevares, som nedslag i den pålignede skat i stedet for som nu fradrag på selvangivelsen. Vi må på den baggrund, som disse ting giver, inklusive en udgiftsreform, have forlænget proportional skattestrækket og øget personfradraget.

Jeg skal gøre opmærksom på, at retsforbundet for ganske nylig har offentliggjort et debatoplæg om en kildeartsbeskatning, et meget, meget vidtgående skatteforslag, som vi gerne vil kaste ud i den offentlige debat, og som indebærer nogle meget vidtgående perspektiver til en grundlæggende reform på dette område.

Vi skal som nævnt have en udgiftsreform, og vi ønsker, at der skal ske en nøje vurdering af, hvilke opgaver det offentlige overhovedet skal tage sig af, og hvilke opgaver erhvervene og borgerne selv, interessegrupper, kan klare. En sådan sontring er der ikke i øjeblikket, men de ting, der må saneres væk, er de erhvervsøkonomiske tilskud og en lang række andre tilskud til særinteresser. Men det betyder ikke, at retsforbundet går ind for en generel nedskæringspolitik på alle områder, selv om der selvfølgelig må være vagtsomhed i den offentlige udgiftsudvikling.

Et område, hvor der næppe kan blive tale om besparelser af nogen betydning, er uddannelsesområdet, hvor der tværtimod, når det drejer sig om uddannelsesstøtten, er behov for forbedringer, og vi vil i den forbindelse foreslå, at Statens Uddannelsesstøtte